

D/2
39

ΔΥΛΙΑ ΚΕ ΠΕΔΙΑ

Δ. ΚΑΖΑΝΤΣΟΓΛΟΥ

$\frac{D 12}{39}$

Δύηια με ιωδία

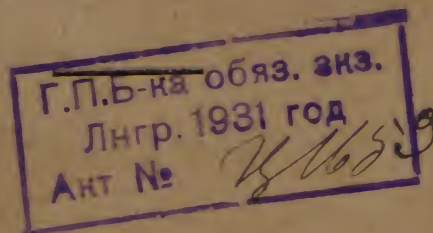
ΑΝΑΓΝΟΣΤΙΚΟ

Β' ΤΑΚΣΙΣ

241
28
ΓΙΑ ΤΑ ΕΛΙΝΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

1^η ΒΑΘΜΙΔΑΣ

2^η ΕΚΔΟΣΙ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΜΕΝΗ

ΕΚΔΟΣΙ ΚΡΑΙΝΑΤΣΙΖΤΑΤ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΝΤΟΝ

1930

Д. КАЗАНДЖОГЛУ

„ТРУД и ДЕТИ“ УЧЕБНИК

для II группы I ступени

Разрешено Методсоветом Сев. Кав. КрайОНО

Издание Крайнациздата
Библиотека „Коммунистис“
Ростов-Дон.

Крайлит № А/48-9
Ростов на Дону

Заказ № 140
Типография Греческого Издательства

Тираж 9.000
„Коммунистис“

Πρότι-μυ μέρα στο σχολιο.

«Δίμο, ε! Δίμο! Σίμερα ανίγι το σχολιο», φονάζυνε μαζί ο Κόστας κε ο Γιάνις. Γρίγορα-γρίγορα, ίπια το τσάι-μυ κε έτρεκσα να προφτάσο τα πεδια. Στο δρόμο πυ πίγενα, φόνακσα τι Βασιλικι, το Γιόργο τυ Σπαθα κε όλι μαζί φτάσαμε στο σχολιο. Ι αδλι ήτανε γιομάτι απο πεδια: Ο Γιάνις, ο Νίκος, ι Ελένι ι κσαδέρφι-μυ κε άλι. Όλι μυ ίσαν γνοςτι απο πέριςι.

Όλα τα πεδια πέζαμε εστιν αδλι τυ σχολιου διάφορα πεγνίδια. Πολι δίχνανε τις ειλογες, πυ κάνανε το καλο-κέρι. Όλι ίμαστε γεμάτι χαρα.

ΕΡΩΤΙΣΕΣ:

1. Πότε αρχίσαμε τα μαθήματα;
2. Τί κάνατε την πρώτη μέρα;
3. Πιος από εας φητύσε στο καλοκαιριάτικο σχολείο;

Ίμε πια στι δέφτερι τάκσι.

Πέρσι θυμάμε, όταν προτοίρθα
στο σχολιο ντρεπόμυνα κε να
κιτάζο τ' άλλα πεδια. Θιμάμε
ακόμα, πως όταν ο δάσκαλος μας
ροτύσε, πως περάσαμε το καλο-
κέρι, όλι-μας σοπέναμε. Σε λίγο
κερο γίναμε όλι φίλι. Σίντροφι
στι δουλια κε στι μάθισι.

-
1. Πιος ήταν ο οργάνοσης τις τάκσις-ςας πέρις;
 2. Πιος πρέπει να οργανόσουμε φέτοι;
 3. Για να πάρυνε όλα τα πεδια μέρος στην αφτοδιίκισι,
τί πρέπει να κάνουμε;

Πός πσάρεβα

(Απτο μερολόγι τυ Νίκο).

Μια μέρα κσίπνισα πολι νορις. 'Ολι στο σπίτι κιμόν-
τανε. Σικόθηκε μαζί-μου κε ι μαμα για να αρμέκσι τιν
αγελάδα. Πίρα το ανκίστρι-μου, το καλαθάκι-μου, λίγα
σκυλίκια κε έφιγα γρίγορα-γρίγορα.

Ο ήλιος δε βγίκε ακόμα. Ισιχία μεγάλη στο χοριο.
Στιν ακροποταμια κιμάτιζε το καταπράσινο χόρτο,
απτον προינו αέρα. Κανένας άνθρωπος δε φενότανε
πυθενα. Μόνο τα πυλια τραγουδύσανε το προινό-τους τρα-
γύδι. Κάθισα απάνο σε μια απσιλι πέτρα κε άρχισα να
πσαρέβο με το ανκίστρι-μου.

Σε διο όρες μέσα μικρα κε μεγάλα πσάρια σπαρ-
ταρίζανε μέσα στο καλαθάκι-μου. Τα πίγα στο σπίτι.
Ι μαμα τα τιγάνισε—τί νόστιμα πυ ήτανε!

Ι. Αντιγράψτε απτο μάθημα 5 στροφες χορίζοντας τις
λέξεις σε σιλαβες νά έτς: Μια μέ-ρα κσί-πνι-σα . . .

Πεγνίδι

2. Πιάστε το πεγνίδι, i „ψαράδες και τα ψάρια“. Νά πως το πιάνε. Διο γίνυντε ψαράδες και i άλι ψάρια.

I ψαράδες πιάνουν τα χέρια και τρέχουν πίσω απτα ψάρια.

Αμα το ψάρι θα πέσει μέσα στα χέρια
τον ψαράδον, τότε πιάνετε.

Γίνετε και κίνο ψαράς, και αρχίζει να τρέχει με τους άλλους.
Το πεγνίδι τελιώνει μόλις πιαντύνε όλα τα ψάρια.

Ο ψαράς, i ψαράδες. Το ψάρι, τα ψάρια. Ο ψαράς
πιάνει . . . ; . . .

Πάμε στην εκσοχι.

Πάμε, πεδια, στην εκσοχι,
να φέρουμε τες κάμπυς γίρα.
Λύζι το χόμα το παχι
του ίλιου το φος, πυ ίνε πλιμίρα.

Το ίλιου το φος, κε τι χαρά,
με την λαμπράδα-του τιν τόσι,
κάνι ν' αστράφτουν τα νερα,
κε τες καρπυς έχι μεστόσι.

Πάμε κι ο τζίτζικας λαλι,
να τ'απαντίσουμε με γέλια.
Κι απτι φραγι τι χαμιλι
να δύμε πως τριγυν τ'αμπέλια

Κ' ίστερα κάτο απτιν ελια
να κσαπλοθύμε στο τριφίλι
κ' ενο θα πρέλνουν τα πυλια
να φάμε ραζακι σταφίλι.

Ι τρις πεταλύδες.

(Παραμύθι).

1.

Μια φορά κ' ένα κερο ίσαν τρις πεταλύδες, μια άσπρι, μια κόκινι κε μια κίτρινι. Πέζανε στον ίλιο κε πετύσαν απτο ένα λυλύδι στο άλο. Καθόλυ δεν κυράζονταν. Πολι τυς άρεσαν τα πεγνίδια κε ι χορι.

Έκξαφνα έπιασε βρόχι! Τί να κάνυν για να μι βραχυν; Πετάκσανε γρίγορα κε γίρισαν στο σπίτι-τυς. Αχ, τί έπαθαν; Ι πόρτα ίταν κλιστι, κε δεν μπορύσαν να βρυν το κλιδι. Πρέπι λιπον να μίνυν έκσο να βρέχυντε; Κε ι βροχι ολοένα δινάμονε.

2.

Πέτακσαν τότε στον κρίνο με τις κόκινες κε κίτρινες γραμες κε τυ ίπαν: «Πολι σε παρακαλύμε, άνικσε λιγάκι το λυλυδάκι-συ να μπύμε μέσα για να μι βραχύμε».

Το λυλύδι όμως αποκρίθηκε: «'Αν ίνε να μπυν ι κόκινι κε ι κίτρινι, μεγάλι-μυ ι χαρα· τιν άσπρι όμως δεν τι θέλο».

Ι κόκινι κε ι κίτρινι πεταλύδα ίπαν τότε. «Εφχαριστύμε για τιν αγάπι-συ αφυ όμως δεν τι θέλεις εσι, τιν άσπρι αδερφύλα-μάς, κε μισ δε θέλυμε να μπύμε».

3.

Ι βροχι όλο κε δινάμονε. Πύ να βαστάκουν ι πεταλύδες! Πετυν κε πάνε στον άσπρο κρίνο. «Κρινάκι-μυ, να σε χαρο», ίπε ι άσπρι πεταλύδα, «άνικσε λίγο το λυλυδάκι-συ να μπύμε μέσα. Δε μας λιπάσε πυ βρεχόμαστε»;

Ο άσπρος κρίνος αποκρίθηκε: «Εσένα πυ με μιάζις, σε δέχομε, όχι όμος τιν κόκινι κε τιν κίτρινι».

Ι άσπρι πεταλύδα ίπε: «Ίμε τόσο κακι, λες, να μπο εγο κε ν'αφίσο τις αδερφύλες-μυ έκσο να βρέχυντε! Αχ, όχι, ποτε». Έτσι κ' ι τρις αδερφύλες πέτακσαν παραπέρα.

4.

Μονάχα ο ήλιος τις λιπίθικε, πυ άνικσε, κριμένος πίσο απτα ζίνεφα κε ίδε πόσο αγαπιμένες ήταν ι τρις πεταλύδες.

«Κάνε-μυ τι χάρι» ίπε ο ήλιος στον άνεμο «να διόκσις τα ζίνεφα κε γο διόχνο τι βροχι. Ίνε κρίμα να βασανίζυντε τρις αδερφύλες τόσο αγαπιμένες!».

Δεν πέρασε πολι όρα, κε νά, στέγνοσαν τα φτερά-τους κε ζεστάθικαν τα κορμάκια-τους. Τότε άρχισαν κε ι τρις να πέζουν κε να χορέβουν σαν κε πρότα ος το βράδι. Έπιτα πέτακσαν κε ι τρις στο σπίτι-τους, βρίκαν το κλιδί-τους, άνικσαν κε μπίκαν κε κιμίθικαν.

Σιντροφικι δουλια

Μια μέρα εκι πυ γίριζα, βλέπο ένα μινιμί κοντα
ς' ένα σπινι ζιταριυ. «Περίφιμι τροφι» ίπε μέσα στο
νύ-τυ το μινιμί, μα πός να τιν 'πάγι στι φολιά-τυ;
Μικρο κε αδίνατο το μινιμί μεγάλο 'χε βαρι το σπινι.

Σκέφτικε λιγάκι το μινιμί κι ανέβικε πάνο σε ένα
πετραδάκι κι απο κι κίταζε γίρο. 'Εκσαφνα βλέπι διο
άλα μινιμια κε αρχίζι να φονάζι με όλι τι δίναμί-τυ.
«Ελάτε, ι δουλια πάι καλα· βρίκα κάτι νόστιμο πυ
φτάνι για όλυς-μας».

Τα μινιμια αμέσος τρέκσανε κοντα στο σπινι, το
μινιμιστικαν κε με μια χαρα το πίγανε στι μινιμικο-
φολιά-τυς.

Παριμέες: Τόνα χέρι τάλο νίθε—κε τα διο το πρόζοπο.
Βόεθα-με να σε βουθε—ν'ανεβόμε τον νκρεμο.

Σκαντζόχιρος κε λαγος

Μια μέρα ήρθε στ' αμπέλι τυ σχολιού-μας ένας σκαντζόχιρος κ' ένας λαγος. Ο Αράπισ-μας το μίριστηκε κε έτρεκε μ' όλι τι δινάμι-τυ στο αμπέλι. Ο λαγος τον ίδε κ' έφίγε. Μα ο σκαντζόχιρος δεν πρόφτασε να φύγι. Σύφροσε κάτω απο ένα βλαστάρι κ' έγινε σαν κυβάρι.

Ο σκύλος τον τσάκοσε, μα δεν μπορούσε να τον πιάσι.

Τυ τσιμπύσε τι μίτι εκι πυ ήθελε να τον αρπάξει.

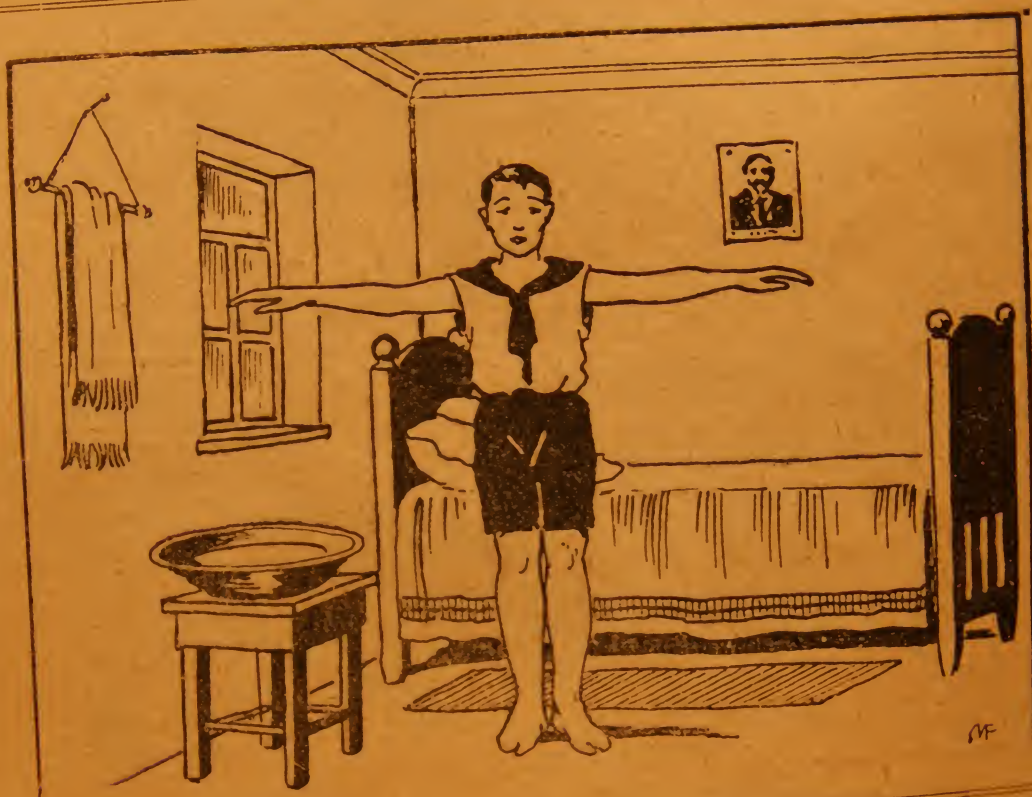
Σε λίγο πήγαμε με τον πατέρα-μυ, πυ ήταν τεχνικός ιπάλιλος τυ σχολιυ, στο αμπέλι. Κε τί βλέπυμε; Ο σκύλος δεν μπορί ν' αρπάξει τον σκαντζόχιρο. Πίραμε τον σκαντζόχιρο κε τονε φέραμε στο σχολιο. Ο δάσκαλος μας μίλιζε τότε για τι ζοι τυ σκαντζόχιρυ κε για τις οφέλιες πυ δίνι στα χοράφια. 'Ιστερα απτιν ομιλία αφτι, αφίσαμε λέφτερο τον σκαντζόχιρο.

Τί τρώγι ο σκαντζόχιρος;
Ζωγραφίστε σκαντζόχιρο.

Ι πρότι νόμι τον πιονέρον

Ο πιονέρος προφιλάτι τιν ιγία τι δικί-τυ κε τον άλον
Σικόνετε πολι νορις κε κάνι γιμναστικι.
Νίβετε καλα με άφτονο νερο

Κάθε προι κάνετε γιμναστικι
— 10 λεφτα —

Απαντίστε στις ερώτισες κε τις απάντισες
γράφστε στα τετράδιά- σας.

Στιν ιγία ο άνθρωπος μπορι να ίνε ιγυς κε	;
Στιν δύναμι	δυνατος κε
Στο ανάστιμα	αψιλος κε
Στιν ιλικία	γέροντας

(Κάμετε το ίδιο κε στον πλιθιντικο αριθμο).

ЦЕНА 35 коп.

ТІМІ 35 коп.

52664

На греческом языке.

Учебник „Труд и дети“ для II группы I степени.
1-го полугодия.

Греческое Издательство „КОММУНИСТИС“.
Ростов - Дон, Ворошиловский проспект, № 27.